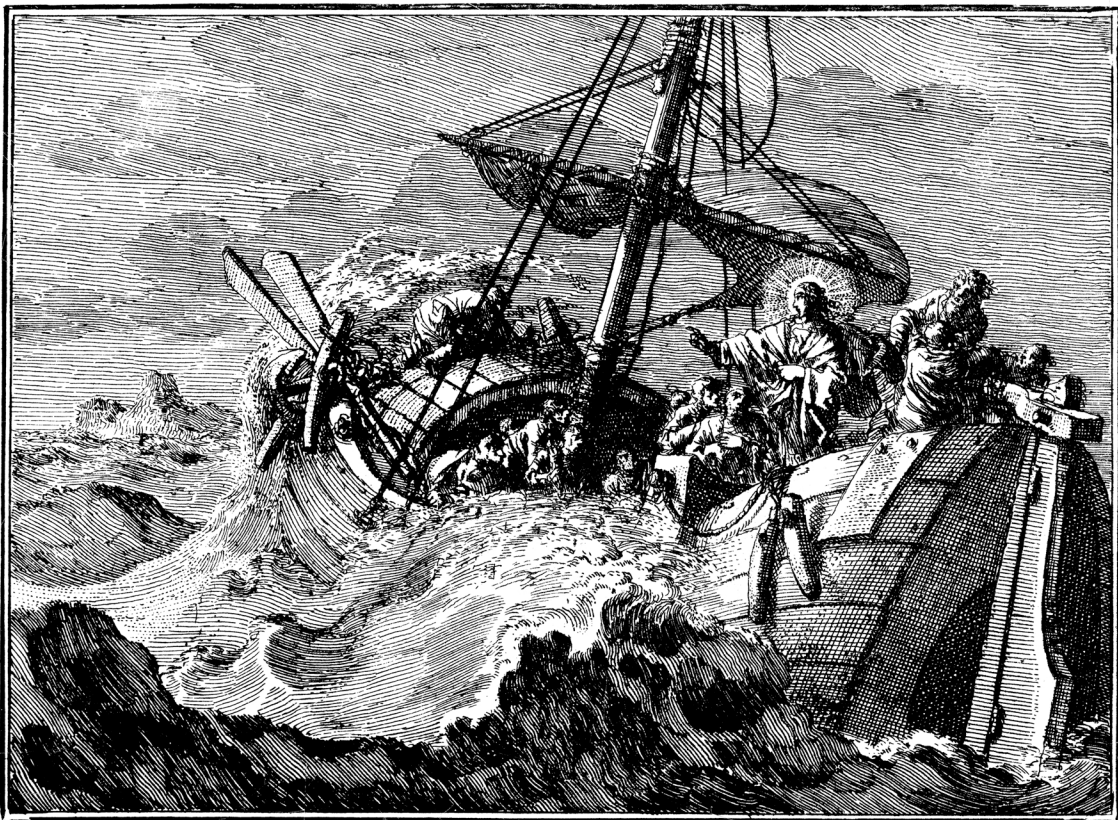

M A T T H E U S VIII: 23, 24, 25, 26, 27:

ALS hy in 't Schip gegaan was, zyn hem zyne Discipelen gevolgd. En ziet, daar ontstond een groote onstuimigheid in de zee, also dat het schip van de golven bedekt wierd: doch hy sliep. En zyne Discipelen by hem komende hebben [hem] opgewekt, zeggende, Heere, behoed ons: wy vergaan. En hy zeide tot haar, Wat zyt gy vreesachtig, gy klein-geloovige? Doe stond hy op en bestrafte de winden en de zee: en daar wierd groote stilte. En de menschen verwonderden haar, zeggende, Hoedaanig een is deze, dat ook de winden en de zee hem gehoorzaam zyn?

MARKUS IV: 39, 40, 41.

En hy opgewekt zynde bestrafte den wind, en zeide tot de zee, Swygt, weest stille: en de wind ging liggen, en daar wierd groote stilte. En hy zeide tot haar, Wat zyt gy zo vreesachtig? Hoe en hebt gy geen geloove? En zy vreesden met groote vreeze, en zeiden tot malkanderen, Wie is doch deze, dat ook de wind en de zee hem gehoorzaam zyn?

PSALM CVII: 28, 29, 30, 31.

Doch roepende tot den HEERE in de benaauwtheid die zy hadden: zo voerde hy ze uit haare angsten. Hy doet den storm stille staan, zo dat haare golven stille zwygen. Dan zyn ze verblyd, om dat ze gestild zyn, en dat hy ze tot de haven haarer begeerte geleid heeft. Laat ze voor den HEERE zyne goedertierenheid looven, en zyne wonderwerken voor de kinderen der menschen.